

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

24 май 1976 година*

„Тълкуване на член 177”

По дело 107-76

с предмет запитване, отправено до Съда, на основание член 177 от Договора за ЕИО, от Oberlandesgericht Karlsruhe (Германия), и с което се цели получаване в спора, висящ пред този съд, между

Hoffmann-La Roche AG, Grenzach-Wyhlen, (Германия),

и

Centrafarm Vertriebsgesellschaft Pharmazeutischer Erzeugnisse mbH, Bentheim (Германия),

преюдициално решение относно тълкуването на членове 30, 36, 86 и 177 от посочения договор,

СЪДЪТ,

в състав: г-н Н. Kutscher, председател, г-н А. М. Donner и г-н Р. Pescatore, председатели на състав, г-н J. Mertens de Wilmars, г-н М. Sørensen, г-н А. J. Mackenzie Stuart, г-н А. O'Keefe, г-н G. Bosco и г-н А. Touffait, съдии,

генерален адвокат: г-н F. Capotorti,

секретар: г-н А. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С определение от 7 октомври 1976 г., постъпило в Съда на 17 ноември 1976 г. Oberlandesgericht Karlsruhe е поставил, на основание член 177 от Договора за ЕИО, три въпроса свързани с тълкуването, от една страна, на алинея 3 от този член, и от друга страна, на някои други разпоредби на Договора, и по-специално членове 36 и 86, разгледани от гледна точка на тяхното влияние върху защитата на правата на търговска марка.

Тези въпроси са били поставени в рамките на производство, образувано пред немските съдилища от предприятие, което като твърди че правата на търговска марка, които то упражнява по отношение на определен фармацевтичен продукт са били нарушени от действията на друго предприятие, е поискало обезпечителна мярка („einstweilige

* Език на производството: немски.

Verfügung”), която се изразява в това да му се забрани да използва спорните търговски марки.

Постановеното в този смисъл съдебно решение от Landgericht Freiburg, е било обжалвано пред Oberlandesgericht, който, преди да се произнесе, е сезирал Съда с трите преюдициални въпроса посочени по-горе.

2. С първия въпрос, Oberlandesgericht пита дали национален съд е длъжен, по силата на член 177, алинея 3 от Договора за ЕИО да

„иска от Съда на Европейските общности да се произнесе по въпрос отнасящ се до тълкуването на правото на Общността, когато този въпрос е повдигнат в производство по допускане на обезпечение („einstweilige Verfügung”), когато решението, постановено от Съда в такова производство не може повече да бъде предмет на иск, но когато страните имат от друга страна възможност да образуват по въпроса, който е бил предмет на производството по допускане на обезпечение, обикновено производство, в което едно препращане на основание член 177, алинея 3 от Договора за ЕИО, би трябвало да бъде осъществено, ако е необходимо.”

3. Немският гражданскопроцесуален кодекс предвижда възможността компетентният съд да разпорежи, в едно бързо производство, обезпечителни мерки, които целят, в спешни случаи, да защитят някои застрашени права.

Определението постановено без устни прения от сезирания съд може да бъде обжалвано от загубилата делото страна, пред същия съд, срещу чието решение в последствие може да бъде подадена жалба пред по-висша инстанция, чието решение по искането за обезпечителна мярка е окончателно, без възможност за страните да сезират трета инстанция в рамките на това производство.

Страната, срещу която е била произнесена обезпечителна мярка може обаче, с искане, подадено до Първоинстанционния съд, да поиска ищецът да започне производство по същество, по отношение на което тогава ще се прилагат разпоредбите на обикновеното гражданско производство.

Ако се случва често, особено в областта на закрила на индустриалната и търговската собственост, решението постановено по отношение на обезпечителните мерки да е прието като решение на спора, възможността да бъде образувано, или да бъде задължена противната страна да образува производство по същество, съвсем не е лишено от практическо значение.

Освен това, става ясно, от информацията, предоставена на Съда от страните по време на производството, че производството по същество действително е било образувано по случая;

4. Член 177 от Договора относно компетентността на Съда да се произнася преюдициално относно тълкуването на Договора и относно валидността и тълкуването на актовете на вторичното право на Общността, разпорежда в алинея 3, че:

„Когато такъв въпрос е повдигнат по висящо дело пред национална юрисдикция на дадена държава, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно вътрешноправния ред, тази юрисдикция е длъжна да сезира Съда на ЕО.“

Първият въпрос поставен от Oberlandesgericht се отнася само до тази разпоредба и изключва алинея 2, която предвижда за другите съдилища на държавите-членки, възможността, а не задължението, да сезират Съда преюдициално.

Ако Съдът не е приканен да се произнесе, в настоящото дело, относно тълкуването на алинея 2, все пак е добре да се изтъкне, че е установено, че бързия и незабавен характер на едно национално производство не е пречка Съдът да приеме, че е законно сезиран по силата на тази алинея, всеки път когато национален съд прецени, че е необходимо да я използва.

5. В рамките на член 177, който цели да гарантира, че правото на Общността ще бъде тълкувано и прилагано по еднакъв начин във всички държави-членки, алинея 3 има за цел по-специално да предотврати в която и да е държава-членка да се установи национална съдебна практика, която не е съгласувана с нормите на правото на Общността.

Изискванията, които произтичат от тази цел се спазват в рамките на бързите и незабавни производства, като тези в конкретния случай, свързани с обезпечителни мерки, ако едно обикновено производство по същество, което позволява преразглеждане на всеки правен въпрос решен условно в бързото производство, трябва да бъде образувано, или във всички случаи, или когато загубилата делото страна го поиска.

При тези условия, специфичната цел, посочена в член 177, алинея 3 е запазена поради факта, че задължението да бъде сезиран Съда по преюдициални въпроси се прилага в рамките на производството по същество.

6. Следователно трябва да се отговори на поставения въпрос, че член 177 алинея 3 от Договора за ЕИО трябва да се тълкува в смисъл, че национален съд не е длъжен да сезира Съда по въпрос за тълкуването или за валидността, посочен в този член, когато въпросът е повдигнат в производство по допускане на обезпечение („*einstweilige Verfügung*“), дори ако решението, което трябва да бъде взето в рамките на това производство не може да бъде обжалвано, при условие че всяка от страните може да образува или да поиска образуването на производство по същество, в хода на което условно решеният в бързото производство въпрос може да бъде преразгледан и да бъде предмет на препращане по силата на член 177.

7. Oberlandesgericht е поискал от Съда да се произнесе по втория и по третия въпрос само в случай на утвърдителен отговор на първия въпрос.

След като този въпрос е получил отрицателен отговор, другите въпроси не изискват отговор в настоящото дело.

По съдебните разноски

8. Разходите, направени от правителствата на Френската република, на Федерална република Германия и на Обединеното кралство, както и от Комисията на Европейските общности, които са представили становища пред Съда, не подлежат на възстановяване.

С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред националния съд, последния следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпросите, поставени пред него от Oberlandesgericht Karlsruhe, с определение от 14 октомври 1976 г., реши:

Член 177, алинея 3 от Договора за ЕИО трябва да се тълкува в смисъл, че национален съд не е длъжен да сезира Съда по въпрос за тълкуването или за валидността, посочен в този член, когато въпросът е повдигнат в производство по допускане на обезпечение („einstweilige Verfügung”), дори ако решението, което трябва да бъде взето в рамките на това производство не може да бъде обжалвано, при условие че всяка от страните може да образува или да поиска образуването на производство по същество, в хода на което условно решеният в бързото производство въпрос може да бъде преразгледан и да бъде предмет на препращане по силата на член 177.

Подписи

Произнесено на открито съдебно заседание в Люксембург на 24 май 1977 година.

Подписи